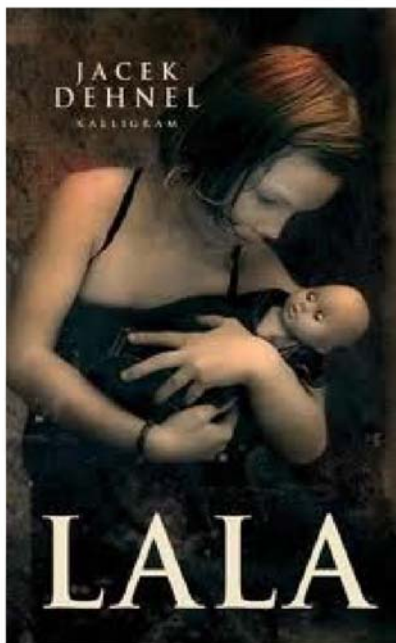

Könyvajánló

Jacek Dehnel: Lala

Jacek Dehnel, a fiatal lengyel író első regénye a Lala, amelyért elnyerte a Polityka folyóirat rangos Koscielski – díját, és ezzel a lengyel próza élvonalába emelkedett.

Több verseskötete és prózakötete jelent meg, emellett fest és műfordít.

Lala. Ő Helena Bieniecka, aki 1919-ben született, és akit a rendkívüli szépsége miatt mindenki csak Babának, azaz lengyelül Lalának nevezett. A becéző név gyöngédséget is kifejez, amellyel a család egész életében körülvette a nőt. Még a történelem viharai is megkímélték, hiszen két háborút is viszonylagos nyugalomban vészelt át.

Lala egy arisztokrata család legidősebb tagja, aki szórakoztató anekdoták, rövidke elbeszélések fűzérében meséli el unokájának, Jaceknek a család történetét.

Az ő elbeszélései alapján rajzolódik ki előttünk Lengyelország története az októberi forradalomtól egészen napjainkig.

Családragény, életrajzi regény és fejlődésregény is egyben.

A történetek teleszövik a könyvet, sokszor nem tudni, hol végződik az egyik, és hol kezdődik a másik. „...a nagymama történeteszövése úgy tekeredik és szövevényesedik, mint a borsóinda, mind újabb és váratlanabb fogókacsokat eresztve.”

A történetmesélés mellett a regény az elmúlásról is szól. A nagymama, Lala emlékezete fokozatosan hanyatlik, és ahogy haladunk előre az olvasásban, a történetek kezdenek kissé szétesni.

Ekkor az unoka veszi át az elbeszélések fonalának gombolyítását, ezáltal ő is a részévé válik a történetnek.

Innentől akár interjúregénynek is nevezhetnénk. Az unoka kérdez, Lala válaszol. És egyre többet kell kérdezni, a válaszok pedig egyre zavarosabbak...

A korábban élénken vibráló szereplők is a szürkéség homályába vesznek.

„Néha megkérdi: És hol van apa?, ami alatt a saját apját, néhai férjét, vagy az én apámat is értheti.”

Lala. Egy nagyszerű asszony, nagyszerű mesemondó története, aki a saját életéről szóló könyvet már soha nem fogja elolvasni.

Ajánlom a könyvet mindazoknak, akik kedvelik a történelemmel átszőtt családragényeket, amelyek hol vidámak, hol keserűedések, hol kicsit szomorúak, de nagyon olvasmányosak.

Jó olvasást kívánok: Mócsán Krisztina, könyvtáros